

delse af den Kapital, som ved Rentenydernes Død skulde tilfalde Staten. Denne Bestemmelse om, at Kapitalen skulde falde tilbage til Staten ved vedkommendes Død, skræmmede mange af Hensyn til deres Arvinger, og endnu mere skræmmede det, at de ikke kunde være sikre paa at beholde den stipulerede Rente i hele deres Levetid, thi hvis de levede saa længe, at Rentesummen løb op til at blive lig med den Kapital, de havde tilbage, hørte Rentenydelsen op, og saa stod de paa fuldstændig bar Bund. Det er ganske klart, at dette maatte virke meget afskrækkende. Det har ogsaa vist sig, at kun en forsvindende Del har ønsket Renteregulering, sikkert af de Grunde, jeg her har nævnt. Arbejdet indenfor Forvaltningsraadet er derfor gaaet ud paa at faa en Ændring i disse Regler, og jeg tror, at man nu har fundet en saadan Form, at det vil vække en ganske anden Tilfredshed end før, og at de vil gøre en ganske anden Gavn end før. Det er jo klart, at ingen har lidt saa meget under de ved Krigen foranledigede Forhold og særlig ved Markkursens Fald som netop disse smaa Rentenydere. Selv om de faar omsat deres Kapital efter de liberale Regler, som er fastsatte, vil de i overmaade mange Tilfælde ikke faa en Rente, der er stor nok til, at de kan leve deraf; og hvis de købte en Livrente, vilde de jo derved hindre deres Arvinger i at faa Kapitalen. Det har altsaa været Opgaven at søge at fjerne disse Vanskeligheder og stille de smaa Rentenydere gunstigere paa disse Punkter.

De nye Regler gaar da ud paa at aabne Adgang ogsaa for Personer med Formuer, der gaar ud over nævnte Grænse, 25 000 Kr., og uden at Kapitalen skal falde tilbage. Den vedkommende beholder sit Rentetilskud for Livstid og kan efterlade sine Arvinger Markkapitalen til den Værdi, den til den Tid vil have. Kombinationen med Rente- og Kapitalerstatning skal vedblive at være tilladt efter de i Lovforslaget nærmere angivne Regler. Lovforslaget vil nu blive omdelt, og ærede Medlemmer vil altsaa kunne sætte Dem ind i de nye Regler. Hovedbestemmelsen heri er, at Rentereguleringen ydes for et Markbeløb, svarende til 4 pCt. af den paagældendes Markformue den 1. Januar 1914, i Almindelighed dog kun af den Del af Formuen, der maatte være anbragt i Sparekasse- og Bankindskud, Obligationer, Værdipapirer og lignende — altsaa løs Formue; man gaar ud fra, at den Formue, som er an-

bragt i Jord eller paa anden Maade fast anbragt, er ikke saa nødlidende, idet den faar sin Del af den almindelige Forøgelse i Produktionens Udbytte. „Til det saaledes udfundne Markbeløb ydes livsvarigt aarligt Tilskud efter Reglerne i nærværende Paragrafs Stykke 1“ — det er altsaa de Regler, som jeg før citerede, som gælder for Personer, der lever af Livrente, Pension eller lignende — „med Fradrag af den paagældendes paa tilsvarende Grundlag beregnede Markindtægt pr. 1. Januar 1920, omsat efter Kurs 7 $\frac{1}{4}$ “. Til denne meget lave Kurs vil Fradraget blive forholdsvis ubetydeligt. Den samlede Aarsindtægt maa dog ikke herved forøges til et Beløb af mere end 4 000 Kr. og for Personer, der ikke er Familieforsørgere, 2 700 Kr.

I Tilfælde af delvis Kapitalregulering og delvis Renteregulering maa Kapitalerstatningen og den til det aarlige Reguleringsbeløb svarende kapitaliserede Sum tilsammen ikke overstige det Beløb, som udelukkende Kapitalerstatning for hele Formuen vilde have givet. Det aarlige Rentebeløb i Kroner kapitaliseres efter en Renteafod af 6 pCt. p. a. Saa er der givet Regler for, hvorledes Indtægtstilskuddene skal udbetales. De bortfalder med Udgangen af det Fjerdingaar, hvori den paagældende dør. Men saa kommer der en meget vigtig Bestemmelse, som lyder saaledes: „Forvaltningsraadet kan dog, naar Omstændighederne taler derfor, og forsaavidt Ægteskabet var indgaaet inden den 1. Januar 1921, tilstaa den overlevende Enke et aarligt Indtægtstilskud svarende til Halvdelen af den afdødes Indtægtstilskud. Saafremt og saa længe Enken har fra det paagældende Ægteskab hidrørende Børn (derunder ogsaa Adoptivbørn og Stedbørn) under 18 Aar at forsørge, forhøjes Indtægtstilskuddet til $\frac{2}{3}$ af den afdødes Indtægtstilskud. Indtægtstilskuddet bortfalder, naar Enken indgaar nyt Ægteskab. Børn (derunder Adoptivbørn og Stedbørn) efter Personer, der oppebar Indtægtstilskud efter nærværende Paragrafs Stykke 1—3, kan, naar begge Forsørgere er døde, for Tiden indtil det fyldte 18. Aar af Forvaltningsraadet hver tilstaaes en aarlig Understøttelse svarende til $\frac{1}{8}$ af den afdødes Indtægtstilskud, tilsammen dog ikke udover $\frac{2}{3}$ af dette“. Det vil sige, at denne Rentenydelse bliver ikke alene den paagældende til Del, men ogsaa hans Enke og under visse Omstændigheder hans Børn. Naar der staar: „naar Omstændighederne taler derfor“, vil man kunne gaa ud fra, at Forvaltnings-